

HÍREINK

Június 10-én volt Máriapócson a **Futózarándoklat és Családi Futó-fesztivál!** Egyházközségünk tagjai közül többen futottak, és egyáltalán nem a „futottak még” kategóriában értek célba. Gratulálunk! Külön gratuláció *iff. Obbagy Lászlónak*, aki a Szűzanya kegyhelyén, a futózarándoklat keretében, közös célbaérkezésüket követően kérte meg rendszeresen maratonozó s Máriapócson is kiválóan futó kedvese kezét.

A **gyógynövények megáldásának** szertartását végeztük június 24-én, Keresztelő Szent János születése ünnepén. Köszönet Kritsfalussy Máriának a gyönyörű levendula-csokrokért.

Június 26-30. között zajlott a **Görögtűz Tábor** Hajdúdorogon, amelyen egyházközségünkől kilenc hittanosunk vett részt. A hittanversenyese gyerekek részvételi díját az egyházközség ajándékként biztosította.

A Péter és Pál főapostolok ünnepe utáni vasárnapon a Szentatya szándékára gyűjti perselyadómányait a világegyház. A **Péter-fillérek** címén jegyzett gyűjtésre templomunkban is július 2-án kerül sor.

Képviselőtestületi gyűlésre kerül sor parókiánkon július 12-én, szerdán 18 órakor. A testület valamennyi tagját tisztelettel hívjuk, várjuk, elvárjuk.

E havi ünnepünk: július 20. Illés próféta emléknapja.

Erdei Tamás újszentelt papunk szülei egyházközségünk területén élnek, ezért Tamás atyát meghívtuk templomunkba egy **primiciás Szent Liturgiára**, amelyre július 23-án fél tíz órakor kerül sor.

Harmadik alkalommal várja **Ikonfestő Tábor** a keleti lelkiségre nyitott érdeklődők jelentkezését a görögkatolikus hagyományokkal rendelkező Tornabarakonyba, július 23-29. között. A tábor szakmai vezetője: [Laczkó Anita](#). Érdeklődni és jelentkezni a következő elérhetőségeken lehet: Fodor Judit e-mail: rodof14@gmail.com, telefon: 06/30 382 4556

Parókiánkon július 24-28. között lesz az immár hagyományos **LogiSuli Tábor** 4-11 éves gyermekeknek. Jelentkezés Imre Lászlóné Kati néninél (06-30/455-02-20).

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2017. JÚLIUS

ILLÉS ÉS ELIZEUS

1. Illés próféta immár klasszikusnak számító kérdése, amely az igaz Isten-től a bálványok felé forduló néphez szól, a Kármel hegyén hangzott el, de ma is, hozzánk is szól: **„Meddig akartok még kétfelé sántikálni?”** Ne bújunk el a kérdés elől mi sem, hiszen ha őszinte a lelkiismeretvizsgálatunk, bizony bevallhatjuk, hogy egyrészt nem bűn nélküli diadalmenet a keresztény életünk, hanem sokszor csak bukducsolás, sántikálás; másrészt – és ez a nagyobb baj – még ez a sántikálás is nemegyszer történik „kétfelé”; vagyis gyakran megérintenek bennünket hamis ígézetek, s értékek helyett érdekek irányítanak. – Add, Urunk, hogy mindig tudjuk, melyik irányba kell igazítanunk a lépteinket ahhoz, hogy – ha „sántikálósan”, ha botladozva is – a te utadon járjunk.

2. **Illés próféta Elizeusra adja köpönyegét**, és jelképesen így adja át küldetését a tanítványnak, az ifjabb nemzedéknek. – Nagy kérdés, vajon mi ráterítjük-e hitünk, reményünk, szeretetünk köpönyegét az utánunk jövő generációra? Átadjuk-e az általunk képviselt értékeket? Vagy belenyugszunk, hogy „megváltozott a világ”, s amit mi fontosnak tartottunk, annak nyomait sem látjuk gyermekeink, unokáink életében? Súlyos felelősségünk, hogy családjuk és a ránk bízottak körében merjük vállalni keresztény örökségünket, mert csak a vállalt és megélt örökséget lehet átadni. A hitben nevelt gyermek, a hitre segített fiatal a legtöbbet kapja tőlünk, amit megkaphat.

3. A leprában megbetegedett hadvezér, a szíriai Naamán elmegy a próféta Elizeushoz, hogy meggyógyuljon. S amikor ez megtörténik, egy szekér földet visz magával gyógyulása helyéről, hogy otthon erre állítson oltárt. – **Egy szekér föld** gyógyulásunk helyéről... Lelki gyógyulásunk történhet a szentgyónásban, a liturgiában, az egyéni imádságban, a másik emberrel történő „istenes” találkozásban, de akár egy természeti vagy művészeti élményben is. Vigyük magunkkal a „szekér földet”, hogy inségesebb napjainkban, lelki szárazságaink idején is legyen kapaszkodónk, legyen talajunk, amelyről legalább lábujjhegyen Isten felé nyújthatunk.

Abortuszpárti provokáció egy milánói plébánián

A lelkipásztor váratlan válasza

Szabad abortuszt (Máriának is) – követelte valaki a milánói Szent Mihály arkangyal és Szent Rita-plébánia falára írt provokatív üzenetben. Andrea Bellò plébános nyílt levélben válaszolt a feliratra.

Az északolasz nagyváros déli peremkerületében lévő templom plébánosa az alábbi levelet írta az „alkotónak”:

„Kedves névtelen falfirkáló!

Sajnálom, hogy nem tudtál példát venni az édesanyádról. Benne volt bátorság. Megfogant, várandós volt veled, és megszült téged. El is vethetett volna. De nem tette. Felnevelt, táplált, mosdatott és öltöztetett téged. Most ezért van életed és szabadságod. Szabadságod, amelyet most éppen arra használsz, hogy elmondd nekünk, jobb lenne, ha olyan emberek, mint amilyen te is vagy, nem lennének ezen a világon.

Sajnálom, de nem értek egyet veled. És őszintén csodálom az anyukádat, mert bátor volt. Ma is bátor, mert mint minden édesanya, ha csúnyán visel, büszke rád, akkor is, kedsz, hiszen tudja, hogy van benned arra vár, hogy a jószág, amely csak felszínre kerülhessen. Az abortusz minden sége«. A halál, ami dolog »értelmetlen győz az élet felett. A félelem, ami győz egy szív felett, amely küzdeni és élni akar, nem pedig meghalni. Az abortusz azt jelenti, hogy eldöntjük, kinek van joga élni, és kinek nincs, mintha ez valami egyszerű jog volna. Az abortusz egy ideológia, amely győz az emberiség felett, el akarja venni tőle a reményt. Minden reményt. Csodálok minden asszonyt, aki számtalan nehézség közepe is elég bátor ahhoz, hogy továbbmenjen. Benned nyilvánvalóan nincs bátorság, hiszen névtelenség mögé rejtőzöl.

És ha már itt tartunk, szeretném elmondani neked azt is, hogy a kerületünk sok nehézségen ment már keresztül, nincs szükségünk olyanokra, akik összefirkálják a falakat és lerombolják azt a kis jót, ami még megmaradt. Meg akarod mutatni, hogy bátor vagy? Tedd jobbá a világot, ahelyett hogy lerombolnád! Szeress, ahelyett hogy gyűlölnél! Segíts a szenvedőknek fájdaluk hordozásában! Adj életet, ahelyett hogy elvenéd! Ilyenek azok, akik igazán bátrak!

Szerencsére a kerületünk, amelyet rongálsz, tele van bátor emberekkel. Olyanokkal, akik képesek szeretni téged is, aki azt sem tudod, mit írsz le. Én aláírom a nevemet:

don Andrea (András atya)”

HUMOR

A humor és a szeretet egyek; küllői egy központi kegynek, hogy ne lássuk a hangyabolyt hegynek.

Gyerekek gyónnak. Bemegy a gyóntatószékbe az első, megvallja bűnét, s ezzel zárja: "bedobtam a vízbe a tökmagot". A plébános nem érti, de nem kérdez rá. Jön a következő gyerek, az is megvallja, hogy bedobta a vízbe a tökmagot, s ez így megy tovább, de az utolsó gyerek nem említi ezt a bűnt. A plébános rákérdez: „Te nem dobtad vízbe a tökmagot?” „Nem – feleli a gyerek – én vagyok a Tökmag...”

A pap már javában prédikál, amikor hallja, hogy az első sorban egyre hangosabban horkol egy atyafi. Egy darabig mondja, mondja, próbálja hangerővel ellensúlyozni a konkurenciát, végül megsokallja, és odaszól a mellette ülő gondoknak: - Ébressze már fel ezt az embert, gondnok úr, nem lehet így prédikálni! A gondok visszaszól: - Én?!? De hisz nem én altattam el!

Egy rendőr félreállít egy csigatempóban haladó kocsit, amiben apácák ülnek, és megkérdezi a volánnál ülő nővért: - Miért vezetett ilyen lassan? - Láttam ezeket a táblákat a 31-es számmal, és be akartam tartani a sebességhatárt. - De hát az az út száma, nővér, ez a 31-es út! - Jaj, elnézést, biztos úr, ezt nem tudtam. - A rendőr hátranéz a többi apácára és látja, hogy rémülten szorongatják egymás kezét és falfehér az arcuk. - Mi történt velük? - kérdezi az első apácát. - Hát, tudja, biztos úr, most nemrég tértünk le a 311-es útról...

Az Egyház embereket bíz meg, hogy minél több Bibliát adjanak el. Két hét múlva a gyűlésen beszámolót tartanak. Valaki eladott ötöt, valaki tízet, de a legnagyobb eredményt a dadogós érte el, aki több mint húsz Bibliát adott el. Kérdik, hogyan csinálta? - A-A-A-Azt mo-mo-mo-mondtam, ha nem ve-ve-ve-vezik meg, fe-fe-fe-felolvasom.

Esti imája után a kis Jimmy megkérdezi édesanyját, mit jelent az ima. Az anyja azt feleli, hogy az ima üzenet a Jóistennek. - Értem - bólint rá a kisfiú -, és azért küldjük el este, mert akkor olcsóbb?

Egy lelkészt megkérdezi a kisfia: - Apu, amikor vasárnap prédikálni készülsz, előbb mindig leülsz és lehajtod a fejed. Ilyenkor mit csinálsz?

- Tudod, fiam, megkérem az Urat, hogy adjon nekem egy jó prédikációt.

- És akkor miért nem ad?

A pap becsönget egy házba. A kaputelefonon keresztül kiszól egy női hang: - Te vagy az, angyalkám? – A pap mosolyogva visszaszól: - Nem egészen, de ugyanaz a cég...